

Àgora

L'ús sostenible de l'aigua, motor de recuperació

La qualitat dels recursos hídrics i l'economia circular han de ser part dels grans eixos d'actuació

Miquel Rovira

La petjada hídrica d'un cotxe és de més 50 metres cúbics d'aigua, la d'una taronja és de 80 litres i la d'una ració de cam de vedella és propera als 2.000. La petjada hídrica és l'aigua necessària per produir un bé, i sovint és una aigua oculta de la que no som conscients. De fet, en una esfera de només 273 km de diàmetre seria possible encabir-hi l'aigua dolça del planeta que hi ha als aqüífers, pantans, rius i llacs. No és gaire sí, a més, tenim en compte que la població creix exponencialment.

Ara que tant es debat sobre transformació i reconstrucció com a sortides de la pandèmia, sovint oblidem que l'aigua jugarà un rol essencial en l'etapa de recuperació post Covid-19. Enfront de l'amenaça dels efectes del canvi climàtic i d'una preocupació creixent sobre la contaminació ambiental, la qualitat de l'aigua i l'economia circular han de ser part dels grans eixos d'actuació i ajudar a dibuixar un país que faci un ús sostenible dels recursos hídrics.

La nova directiva europea

d'aigües de consum, recentment aprovada pel Parlament Europeu, permetrà fer un gran pas endavant. És el resultat de la primera iniciativa ciutadana que ha aconseguit convertir-se en llei, la Right2Water, que va assolir gairebé dos milions de signatures i que, entre altres aspectes, promou l'accés universal a l'aigua. Aquest horitzó apunta que en els propers anys la qualitat de l'aigua de l'aixeta ha de ser excel·lent i a l'abast de tothom, amb beneficis per a la salut de les persones, permetent a més reduir el consum d'aigua embotellada.

Les xarxes de distribució no han de tenir fuites i els consumidors hem de ser peça clau del nou model, ja que tindrem al nostre abast informació de qualitat, transparent i accessible que facilitarà l'adopció d'actituds sostenibles.

Efecte multiplicador

L'economia circular del cicle de l'aigua s'hauria d'instaurar, allargant al màxim la vida dels recursos, garantint l'abastament i amb un efecte multiplicador que hauria de fer possible l'ús intel·ligent de l'aigua a ciutats, indústries, a l'agricultura i al turisme, tancant al màxim els seus cicles i establint simbiosis entre si quan sigui possible.

Les plantes depuradores que

Una font pública a València.

Ana Escobar / Efe

tracten aigües residuals podran generar energia per al seu auto-abastament i també nous productes com, per exemple, fertilitzants i aportaran aigua regenerada que serà emprada per a diferents usos en funció de diferents nivells de qualitat, però ja no caldrà emprar aigua potable per a tot. La dessalinització, quan s'apliqui, serà sostenible pel que fa al consum d'energia i les salmorres obtingudes del procés seran noves fonts de metalls i minerals.

La gestió de l'aigua s'haurà de fer de forma integrada i en consonància amb el medi natural. Si som resilents al canvi

climàtic, estarem preparats per fer front a sequeres, inundacions i a la pujada del nivell del mar que afectarà especialment la línia de costa. Així a casa nostra, territoris tan rellevants com el delta de l'Ebre veuran assegurat el seu futur. Seguirem també llegint l'aigua com hem après a fer-ho durant la pandèmia, prevenint l'evolució epidemiològica mitjançant el seguiment de la presència del virus a les aigües residuals.

¿Com ho aconseguirem? Amb esforç inversor, innovació, implantant tecnologies avançades de tractament,

desplegant la digitalització del sector i amb la governança apropiada per tal de posar en valor l'aigua i fomentar la cooperació. Aquests reptes, tot i que amb matisos, són comuns per a molts països. Queda molt per fer, però el punt de partida és alt i podrem exportar el coneixement enfortint el nostre teixit econòmic de l'aigua i, per tant, creant llocs de treball de qualitat.

S'estima que l'impacte econòmic d'episodis de manca d'aigua com els que es poden produir com a conseqüència del canvi climàtic poden impactar entorn el 8 per cent del PIB català. Sens dubte, l'ús sostenible de l'aigua i els costos per assolir-lo són inferiors a les pèrdues que es derivarien de la no acció en un clima mediterrani com el nostre. Es tracta, per tant, d'un eix clau de la recuperació econòmica amb un clar efecte transformador de la societat, alineat amb diversos dels Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030.

¿Serem capaços d'assolir-ho? Si sabem llegir el cicle de l'aigua i actuem en conseqüència, podrem escriure un futur esperançador. ■

■ Miquel Rovira és director de l'àrea de Sostenibilitat del centre tecnològic Eurecat